

[Ministeren for offentlige arbejder.]

i jord i det dér anvendte stensalt må være op til 8 pct. Disse urenheder kan være årsag til den glathed, der synes at være konstateret i England. I Danmark anvendes normalt salt af en anden type, hvor urenhederne udgør en brøkdel af den i England tilladte. Man har i hvert fald ikke herhjemme haft erfaringer som de engelske.

Som konklusion kan fastslås, at det af hensyn til trafikikkerheden og farbarheden på vejene ville være helt uforvarligt at stoppe for brugen af salt på grundlag af det foreliggende engelske materiale. Der er problemer af miljømæssig art ved brugen af salt, men det er et andet problem, som søges løst ved tekniske forbedringer på bl. a. saltspredningsmateriellet og ved mere præcise regler for brugen af salt.

Af *Poulsgaard* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (3/1 77):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig i anledning af, at socialforskningsinstituttets undersøgelse viser, at det i høj grad er de velbærgede, der bruger Arte-ordningen?«

(Spm. nr. 196).

Begrundelse.

Som det ikke er ministeren ubekendt, har fremskridtspartiet steds hævdet, at den tilskudsordning, vi bruger på det kulturelle område, i høj grad er socialhjælp til de velbærgede. I sidste finansår ydede staten et beløb af størrelsesordenen 9,5 mill. kr. til Arte-billetkøbsordningen.

Da det nu igen ifølge undersøgelser viser sig, at rekrutteringen af teatergængere stadig væk sker fra de i forvejen privilegerede, mener spørgeren, at den socialdemokratiske minister må tage hele Arte-ordningen op til en revision.

Undersøgelsen har yderligere vist, at der ikke sker en ny tilgang af teatergængere, men at det blot er de samme personer, der går oftere i teatret.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (11/1 77):

Der sigtes med spørgsmålet formentlig til socialforskningsinstituttets meddelelse 14 »Fritid 1975«. Denne undersøgelse fortæller ikke direkte noget om Artes abonnenter eller disses sociale rekruttering. Det er imidlertid en

kendsgerning, at der fortsat er en skævhed i udnyttelsen af de kulturelle tilbud. Dette gælder ikke blot teater, det gælder også f. eks. billedkunst og musik, og det gælder biblioteksudnyttelsen. Det er et centralt led i regeringens kulturpolitik at søge at oprette disse skævheder, hvadenten de er socialt, herunder navnlig uddannelsesmæssigt, eller geografisk bestemt.

Jeg er derfor meget opmærksom på tanker og initiativer, der kan bidrage til at afhjælpe disse mangler, men har hidtil bl. a. af bevillingmæssige grunde måttet undvære det nødvendige instrument, som en fyldig statistik for de kulturelle områder ville være. En udvidet kulturstatistik er nu efter forhandlinger mellem kulturministeriet og Danmarks Statistik under planlægning, og det er at håbe, at de oplysninger, der herigennem vil fremkomme, kan bidrage til en afprøvning af de metoder, der for øjeblikket anvendes i kulturpolitikken, og dermed til at vise, hvor manglerne findes.

Den landsdækkende abonnementsordning for teaterbesøg analyseres for øjeblikket i kulturministeriet i samarbejde med finansministeriet, teaterrådet, publikumsorganisationerne og Arte. Det indgår dog ikke i mine overvejelser at lægge et socialt kriterium, f. eks. størrelsen af den skattepligtige indkomst, til grund for adgangen til medlemskab af en abonnementsordning.

Som det vil ses, giver det af hr. *Poulsgaard* nævnte problem anledning til løbende overvejelser i ministeriet.

I anledning af det i begrundelsen for spørgsmålet anførte vil jeg supplere med følgende oplysninger:

Den økonomiske støtte, som efter regeringens opfattelse er nødvendig for at opretholde den del af vor kultur, som udgøres af teaterlivet, ydes dels som direkte støtte til teatrene, dels som en støtte til teatrets publikum. Denne sidste form, som i København har været praktiseret siden 1971-72 og i provinsen siden 1975-76, sikrer, at det teater, som har publikumsinteresse, får et særligt tilskud. Abonnementsordningen har ydermere medvirket til, at den sociale skævhed i udnyttelsen af teatertilbuddene er blevet mindre. Den af hr. *Poulsgaard* citerede undersøgelse udtaler, at der blandt teatergængere, som er medlem af en abonnementsordning, er en langt mere jævn social fordeling. Jeg kan derfor ikke være enig i, at tilskudsordningen kan betegnes som en socialhjælp til de velbærgede.